

AH! ÇA İRA^(*)

Üstün BOL, 25 Aralık 2022

<https://www.hertaraf.com/koseyazisi-ustun-bol-ah-ca-ira-3422>

Ekrem İmamoğlu'nun mahkûmiyet kararı henüz kesinleşmese de muhtemel sonuçları itibariyle yeni bir dönemin habercisi olduğu söylenebilir.

Bu kararın hemen ardından koalisyon güçlerinin daha önceki seçimde de dolaşıma sürdüğü '**Her Şey Güzel Olacak**' sloganı yeniden baskın bir şekilde kullanılmaya başlandı.

Mahkûmiyet kararının ardından kullanılış biçimini de dikkate alınca üzerine söz söylemek kaçınılmaz oldu.

Neden '**Her Şey Güzel Olacak**'?

Siyasi partiler seçim sloganları üzerinde titizlikle durur, fikir ve mesajı bu sloganlara gizlemeye çalışır.

Çoğu zaman basit bir slogan saatlerce konuşmaktan daha etkili ve anlamlıdır.

Refah Partisi'nin seçim sloganları ulaşmak istediği kitle ve vermek istediği mesaj açısından ustalıkla seçilmiş sloganlardır.

AK Partinin 2014 yılına kadar seçim çalışmalarında kullandığı slogan ve dil de böyledir.

Zeynep Sali'nin '**Her Şey Güzel Olacak**' adında bir şarkısı var.

Sali'nin şarkısını dinlediğinizde politik bir çağrışım değil bir aşk şarkısı ile karşı karşıya olduğunuzu kısa sürede anlarsınız.

Aynı adlı başka bir şarkıyı ise ATHENA grubu seslendirmiş.

O şarkı da politik argümanlardan uzak bir dil kullanıyor.

Üstelik şarkı yapıldığı tarihte ortada koalisyon güçleri de yok, koalisyonun ortakları arasında bu sloganı kullanan birileri de.

O zaman bu slogan bir filmde de alınmış olabilir!

Tesadüfe bakın ki, '**Her Şey Güzel Olacak**' adında birçok film yapılmış.

^(*) Ah! Ça İra (Her Şey Güzel Olacak) <https://www.youtube.com/watch?v=KM1pJwLfs7I>

Onların konusu ve filmlerde işlenişi de politik argümanlardan uzak.

2015 yılı yapımı Win Wonders imzalı film de, 1998 Ömer Vargı imzalı film de öyle.

Bu sloganın herhangi bir çağrışım ve atıf içermediğini, öylesine ortaya çıktığını düşünmek de siyaset bilimine aykırı!

Üstelik bu, sloganı ortaya koyanların zekalarını küçümsememizi gerektirir ki, ben hiç de o fikirde değilim.

Aksine burada bir siyasal zeka olduğuna bahse girebilirim!

İTTİHAT VE TERAKKİ

1889 Yılında kurulan ve Osmanlı İmparatorluğunu kötü yönetilmekten kurtararak devleti daha da yüceltmeyi düşünen bir gurup askeri gencin kurduğu bir örgütü İttihat ve Terakki Cemiyeti (İT veya İTC).

Cemiyet slogan olarak ‘Hürriyet, Müsavat, Uhuvvet’i belirlemişti. Tesadüfe bakın ki bu slogan 1789 Fransız Devriminin sloganı olan Liberte, Egalite, Fraternite kelimelerinin birebir çevirisi idi.

Z kuşağı için Osmanlı Türkçesinden ve Fransızcadan tercüme edersek; Hürriyet, Eşitlik, Kardeşlik...

Örgüt sloganın çalıntı olduğu anlaşılmasın diye sonuna Adalet kelimesini eklemişti ama herkes biliyordu ki bu sadece küçük bir numaraydı ve İT kendisine Fransız devrimini örnek alıyor ve devrimin sloganını kullanmaktan yana bir kaygı taşımıyordu.

Fransa’da eğitim alan -daha çok Paris batakhanelerinde bulunan-, aşağılık kompleksiyle yetişen, halkından utanan örgüt mensupları; yeterli bilgi, beceri ve tecrübeye sahip olmadıklarını 10 yıl gibi kısa bir sürede devleti yıkararak ispat ettiler.

Esasen yola çıkarken de bilgi ve becerilerinden ziyade onlara yön veren batılı dostlarına güveniyorlardı.

Heyecanından başka sermayesi olmayan örgüt mensupları çokça etkisinde kaldıkları 1789 devriminin sloganlarını kullanmakta beis görmemişlerdi.

Fransız devrimi aslında mali bir krizin siyasi bir krize dönüşmesi ardından Kral 16. Louis’in beceriksizliği ve gereksiz özgüveniyle ülkenin bir kaosa-isyana sürüklenmesiydi.

Kraliçe Marie Antoinette’e atfedilen ‘Ekmek bulamıyorsa pasta yesinler’ sözü de dönemin ruhunu anlamamız için yeterli.

Bu sürüklenmeden aydınlanmacı bir devrim, laik bir rejim hayali devşirilmesi kazananlar

adına vakanüvisler tarafından yazılan tarihsel bir çıkarımdan ibaret sadece.

Okuyarak aydınlanan, özgürleşen Fransız köylüsünün başkaldırısı gibi romantik tanımlamalar çok daha sonra icat edildi.

Evet Fransa'da okur yazarlık önceki on yıllara göre artmış ve basılan kitap sayısı çoğalmıştı.

Ancak Fransız halkının okuduğu kitaplar aydınlanmacı felsefe kitapları değil, bugün bestseller diye tarif ettiğimiz pembe dizi tadında aşk ve savaşçılık kitaplarıydı.

Bunun dışında Fransa'da dinsizlik değil deizm yükseliyordu. Daha çok kiliseye tepkiden kaynaklanan 'Kilise bir tarafa, tanrı bir tarafa' düşüncesi hakimdi.

Bunun sebebi ise kilise vergilerinin ağırlığı ve acımasızlığı idi.

Romantik devrimcilerin anlattığı gibi Fransızlar tanrısız bir Fransa hayali ile yaşamıyordu.

İT'cilerin iktidar olduğu on yılda uyguladığı baskı, işlediği cinayetler ve zorbalıklar ile Fransız devriminin ilk beş yılında işlenen cinayetler, zorbalıklar neredeyse aynıydı.

İki rejim arasında belki tek fark İTC'nin dini alanda radikal saldırılar yapmamasıydı.

Fransız devrimi hâkim olduğu dönemde kilisenin gücünü ortadan kaldırıp, vergi toplamasını yasaklayıp mallarına el koydu.

Din olarak kilise yerine laik bir ideoloji dayattı ve ruhban sınıfına işkence yaptı.

Haksızlığa karşı isyan olarak ortaya çıktığı iddia edilen devrim; haksızlığı, zulmü, faili meçhulleri, haksız menfaat elde etmeyi sürdürdü.

Değişen sadece menfaat temin edenler ve zulmedenlerdi.

Kabul edelim ki, 26 Temmuz 1789 tarihli İnsan ve Yurttaş Hakları Bildirgesi teorik olarak çok önemli bir adımdı!

Bu bildirgeyle özgürlük, mülkiyet, güvenlik ve baskıya karşı koyma gibi doğal ve devredilemez haklar garanti altına alınıyordu.¹

Elbette, kâğıt üzerinde!

İşin ilginç yanı bildirge ilan edildiğinde Fransa'da hiç kimse sabaha sağ çıkabileceğinden emin değildi!

Herkesin hukuk önünde eşitliği, egemenliğin millete ait olması, herkesin özgür olması,

1 Emrah Safa Gürkan / Mabbels-Tems Yayınları / Fransız Devrimi – Mayıs 2020 Sayfa.27

ispat edilinceye kadar suçsuzluk prensibi gibi teorik kazanımlar kitabi bilgi olmaktan başka bir anlam ifade etmiyordu.

1792'de erkeklere oy kullanma hakkı veren aydınlanmacı-devrimci Fransa, aşırı aydınlanmadan önünü görememiş 1944 yılına kadar kadınların da oy kullanabileceğini düşünememişti!

Mali bir krizden bir halk ayaklanmasına dönüşen Fransız devrimi kısa sürede yeni egemenlerin kontrolünde her türlü baskı, işkence ve zulmün sergilendiği başka bir kaosa sürüklendi.

Yeni rejim kendini koruyabilmek için uzun bir terör döneminden sonra 6 Mayıs 1793'te Kamu Güvenliği Komitesi'ni kurdu.

Komite, Fransa genelinde yüz binlerce kişiyi tutukladı, binlercesini giyotinle idam etti.

Benzerlerini istiklal mahkemelerinde gördüğümüz bir hukuksuzluk ve cinayet dönemi yaşandı. Faili meçhul cinayetler Fransa'nın rutini haline geldi. Halkın oyuyla kabul edilen anayasa hiçbir zaman uygulanmadı.

Tam bir terör ve kaos dönemi yaşanıyordu ve bu terör ve kaos düzeni devrimin öncülerinden Robespierre'in sertliğe dayalı iktidar alanını genişletiyordu.

17 Eylül 1793'te çıkarılan Şüpheliler Yasası ile devrime ihanet ettiğinden şüphelenilen herkesin, herhangi bir delil olmadan, sorgusuz-sualsiz tutuklanmasının önü açıldı.

Bu tutuklamalardan sonra da binlerce kişi giyotine gönderildi.

Rejim öylesine bir akıl tutulması yaşıyordu ki devrimin liderlerini de idam etmeye başladı!

Devrim geçmişle bağların tamamen koparılmasını istiyordu.

Dinsizlik yeni bir din politikası olarak yaygınlaştırılıyordu.

Rejim bunu yeterli görmüyor, başka arayışlar peşinde koşuyordu.

Ayları on günlük periyotlara ayırıp üç haftaya bölmek, Germinal, Thermidon, Brumaire gibi yeni ay isimleri icat etmek, günlerin isimlerini birinci gün, ikinci gün, üçüncü gün gibi numerik isimlerle değiştirmek gibi fantastik uygulamalara gidildi.

Devrim yönetiminin ömrü çok uzun olmayınca bugün çokça eğlenebileceğimiz çalışmalar kesintiye uğradı.

Devrim gerçekleşmiş amaç hasıl olmuştu ama rejimin sahipleri elinde devrim bir işkence aletine dönmüştü.

Danton ve arkadaşları rejimin gözünde değersizleştiklerini, yönetimden tasfiye edildiklerini gördükçe artık baskıcı dönemin sona ermesi gerektiğini, baskının yumuşatılması gerektiğini dile getirmeye başladılar.

Kamu Güvenliği Komitesiyle eski devrimciler arasında ayrışmalar böylece aleni hale gelmeye başladı.

Danton'a göre bu radikal teröre devam etmek devrime zarar veriyordu.

Danton'un radikal terör diyerek hedef aldığı isim ise Robespierre idi.

Radikal terörün mimarı Robespierre, Kamu güvenliği Komitesi adına Danton'un karşısına geçerek uzlaşma yerine çatışmayı tercih etti.

Devamında olaylar Robespierre'in istediği gibi gelişseydi hem en güçlü rakibinden kurtulacak hem de radikal terörün gücüyle Fransa'nın adında kral ibaresi olmayan kralı olacaktır.

Robespierre ödevine çalışmıştı.

Danton hakkında daha önce de dile getirilen yolsuzluk iddiaları yeniden konuşulmaya başlandı. Danton düşman adına casusluk yapmakla bile suçlandı.

Uyduruk bir yargılama tiyatrosundan sonra Robespierre devrim arkadaşını giyotine göndererek idam ettirdi.

Danton hukuksuz bir yargılama ile idam edildi ancak; bir roman ve film kahramanı olarak sunulan portresindeki kadar masum değildi.

Devrime karşı başlatılan 10 Ağustos ayaklanmasının kanlı bir biçimde bastırılması fikri ona aitti.

Sokaklardan insan cesetlerine basmadan yürünemeyen bu katliam onun dehasının eseriydi! Eylül 1793 tarihinde gerçekleşen hapishane katliamının da fikir babası oydu.

Bu idamın ardından radikal terör el artırdı.

Artık Kamu Güvenliği Konseyi üyeleri de Fransa Meclisi üyeleri de güvende değildi.

Kamu Güvenliği Konseyi üyeleri can güvenlikleri olmadığı için geceyi evlerinde geçirmiyor, bilinmeyen adreslerde uyumayı tercih ediyorlardı!

Radikal terör uygulamalarının yaygınlaşması, KGK üyelerinin dahi can güvenliklerinin olmaması Robespierre'e karşı birçok ittifakın oluşmasına neden oldu.

Robespierre gücünün doruklarında iken Temmuz 1794'te hiç beklemediği bir anda Kamu

Güvenliği Konseyi toplantısında derdest edilip tutuklandı.

Robespierre'e kendi icat ettiđi yöntemler uygulandı.

Yargılaması bir günde tamamlandı ve 22 arkadaşıyla birlikte idam edildi.

Giyotin sepetinde, bugüne kadar hep başkalarının kafasını seyretmeye alışık olan Robespierre'in kafası duruyordu.

Bütün bu devrim oyununun müzikal sembolü ise Ah! Ça İra isimli şarkıydı.

İnsanlar ayaklanmaya birbirini davet ederken bu şarkıyı söylüyor, bu şarkıyla birbirini motive ediyordu.

Türkçesi '**Her Şey Güzel Olacak**' anlamına gelen **Ah! Ça İra**, halen devrimin sembolü ve marşı olarak birçok filmde kullanılıyor, anma toplantılarında söyleniyor.

Hikâye uzun söylenecek çok da söz var.

Eđer bu slogan tesadüfen seçildiyse yukarıda okuduğunuz her şeyi unutun.

Eđer bunun mümkün olmadığını düşünüyorsanız sloganı seçenlerin hangisinin Robespierre, hangisinin Danton, hangisinin Marie Antoinette, hangisinin 16. Louis olduğunu düşünmeye başlayın!